

Taterpok

'T was himpig, en de glibbe koef
Spinsponde puchend in de vluit;
De pigotaren waren moef,
De womtarf weekte uit.

“De Taterpok! Mijn zoon, pas op!
Kaakbijts is hij, klemvast zijn klauw!
Vermijd de Sjoepsjoepstruis, verstop
Je voor de Grissebauw!”

Hij nam zijn worpelzwaard ter hand;
Zocht lang naar 't schoflijk creatuur —
Pauzeert dan bij de Toktokboom,
Bepeinst zijn avontuur.

In uimig peinzen stond hij daar,
Toen Taterpok, in vuur en vlam,
Al briesend door het duizig bos
En 't zwenghout nader kwam!

Hup een! En twee! De worpelkling
Ging snits en snats door merg en been!
Het beest gekloofd, hij greep het hoofd
En galomfeerde heen.

“Hebt gij de Taterpok gekeeld?
Mijn kanjerkind, o kom eens hier!
Frameuze dag! Kaloe! Kalach!”
Grijnsproest hij van plezier.

'T was himpig, en de glibbe koef
Spinsponde puchend in de vluit;
De pigotaren waren moef,
De womtarf weekte uit.

Thea van Dalen